

Sygn. akt I C 498/15 upr.

Dnia 8 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Grażyna Poręba

Protokolant st. sekr. sąd. Katarzyna Chochla

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 lipca 2016 r. w N.

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.

przeciwko J. K.

o zapłatę

I. **oddala powództwo,**

II. **kosztami procesu obciąża powoda.**

Sygn. akt I C 498/15 upr

Z/

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

2016-07-08 SSR:

Sygn. akt I C 498/15 upr

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 8 lipca 2016r.

Powód (...) spółka z o.o. w W. domagał się - po modyfikacji żądania pozwu – k. 101- zasądzenia od pozwanego J. K. kwoty 12.850,16 zł. z ustawowymi odsetkami od 5 lutego 2010r. k. 101 oraz zasądzenia zwrotu kosztów procesu. Pozew został złożony w dniu 31 października 2013r.

W uzasadnieniu powód podał, iż 5 listopada 2012r. nabył na podstawie umowy cesji wierzytelność od poprzednika prawnego (...) Bank S.A. wynikającą z umowy karty kredytowej z (...) Na dochodzoną pozwem kwotę składa się kwota główna - 12.850,16 zł.,

Powyższa umowa została wypowiedziana 21 grudnia 2009r., 5 lutego 2010r. bank wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, któremu sąd nadał klauzulę wykonalności w dniu 1 marca 2010r. a prowadzona na podstawie tego tytułu wykonawczego egzekucja została umorzona 31 maja 2011r. W ocenie powoda wymagalność roszczenia dla powoda przypada na 6 listopada 2012r. dzień po zawarciu umowy cesji.

Pozwany J. K. wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Podniósł zarzut przedawnienia podając, iż 10 listopada 2009r. otrzymał wezwanie do zapłaty i ta data stanowi datę wymagalności roszczenia. Na rozprawie w dniu 15 kwietnia 2016r. kwestionował wysokość zadłużenia podnosząc, iż limit zadłużenia zgodnie z umową wynosił 5.000 zł. zatem wierzyciel nie mógł ustalić wysokości zadłużenia z tytułu należności głównej na kwotę o ponad 7.000 zł. wyższą,

Zarządzeniem z 15 kwietnia 2016r. powód został zobowiązany do przedłożenia wyciągów bankowych określających saldo zadłużenia pozwanego, minimalną kwotę do spłaty, jej termin spłaty, wszystko za poszczególne okresy rozliczeniowe a także określające sposób rozliczenia operacji na rachunku przypisanym do umowy o kartę kredytowa.

Zobowiązanie pomimo przedłużenia terminu sądowego nie zostało wykonane.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Bank S.A. oraz pozwany J. K. w dniu 22 września 2008r. zawarli umowę karty kredytowej (...), na podstawie której pozwanemu wydano kartę kredytową, udzielając limitu kredytowego do 5.000 zł. z minimalną kwotą do spłaty 5 % wykorzystanego kredytu nie mniej niż 200 zł.

Umowa została wypowiedziana 21 grudnia 2009r. W wypowiedzeniu wskazano, iż zadłużenie wynosi 13.454,66 zł. w tym kapitał 12.700,16 zł.

5 lutego 2010r. bank wystawił bankowy tytuł egzekucyjny. Sąd Rejonowy w C. nadał tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności przeciwko pozwanemu. Wniosek o wszczęcie egzekucji został złożony 14 lipca 2010r. a egzekucja została umorzona postanowieniem z 31 maja 2011r.

Wierzytelność banku została sprzedana umowa sprzedaży wierzytelności z 5 listopada 2012r. na rzecz powoda, który pozew o zapłatę złożył w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 31 października 2013r.

/ **dowód:** umowy, wypowiedzenie umowy o karte, (...), postanowienia k. 39-53/

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie dowodów z dokumentów.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlega oddaleniu.

Do umowy zawartej pomiędzy pozwanym a poprzednikiem prawnym powoda czyli umowy o kartę kredytowa, zastosowanie mają przepisy ustawy z 12 września 2002r. o elektronicznych środkach płatniczych (Dz. U. Nr 169, poz. 1385, uchylonej z dniem 7 października 2013r.).

Zgodnie z treścią art. 6 ustawy termin przedawnienia roszczeń wynikających z umów zawartych na podstawie tej ustawy w tym roszczeń o zapłatę, wynosi 2 lata.

Z treści wyroku Sądu Najwyższego z 17 grudnia 2008r. sygn. akt I CSK (...) wynika, iż jeżeli posiadacz karty kredytowej wydanej przez wystawcę na podstawie umowy zawartej zgodnie z przepisami ustawy o elektronicznych środkach płatniczych, zaprzestał wpłacania minimalnej kwoty zadłużenia podawanej każdorazowo w doręczanych mu wyciągach bankowych, bieg dwuletniego terminu przedawnienia roszczenia o zapłatę rozpoczyna się z upływem dnia wskazanego w wyciągu jako termin zapłaty kwoty minimalnej nie zaś dopiero po wyczerpaniu limitu kredytu ustalonego w umowie.

Niewątpliwie umowa o kartę kredytową, której stronami byli N. Bank i pozwany została zawarta na podstawie przepisów ustawy o elektronicznych środkach płatniczych 12 września 2002r. Na podstawie tej umowy oprócz wydania karty pozwanemu przyznano limit kredytowy do 5.000 zł. i procentowo określono kwotę do spłaty. Abstrahując już od uzasadnionego zarzutu pozwanego o niewykazaniu na jakiej podstawie powód obecnie dochodzi kwoty ponad 12.000

zł., określając ją jako należność główną, kapitał, skoro limit wynosił 5.000 zł. a z treści pierwotnego pozwu wiadomo, że powód oprócz tej kwoty dochodził także skapitalizowanych odsetek karnych i innych należności, to w szczególności za słuszny należy uznać zarzut przedawnienia roszczenia.

Egzekucja prowadzona jeszcze przez bank została umorzona 31 maja 2011. a powód złożył pozew 31 października 2013r. Zatem pomiędzy ostatnią czynnością wierzyciela zmierzającą do egzekucji swoich praw a złożeniem pozwu minął okres ponad dwóch lat.

Zwrócić uwagę należy też, że sąd wzywał powoda do przedstawienia wydruku z operacji na rachunku przypisanym do umowy o kredyt, zobowiązywał do wskazania jakie były minimalne kwoty do spłaty z tytułu udzielonego limitu a powód powyższych dokumentów nie przedłożył.

Jak wskazano więc wyżej wątpliwości budzi zarówno wysokość roszczenia w kontekście treści umowy o kartę kredytową i w świetle braku dokumentów obrazujących sposób wyliczenia zaległości a ponadto roszczenie powoda uległo już przedawnieniu.

Mając powyższe na uwadze sąd orzekł jak w sentencji na podstawie przepisu cytowanego w uzasadnieniu.

Odnośnie kosztów postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc.

Sędzia

ZARZĄDZENIE

1/ (...)

2/ (...)

3/ kal. 14 dni.

N. dnia (...)

Sędzia.